

РЕШЕНИЕ

№ 19592

гр. София, 09.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
публично заседание на 03.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **4593** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е във връзка с чл.70, ал.1 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на М. А. Х. М. ЛНЧ [ЕГН], гражданин на П. срещу Решение №УПВР -21 от 14.04.2025г. на Интервюиращ орган при ДАБ, с което е отхвърлена молбата му за предоставяне на МН закрила.

По изложените в жалбата съображения –се моли същата да бъде уважена. Твърди се, че неправилно по същество е отхвърлена молбата доколкото има вероятност от тежки посегателства за чужденеца, ако бъде върнат в страната си по произход. Допълва се, че ответникът не е достигнал до тази констатация, защото не се е произнесъл обективно за положението в страната по произход. В същата ситуацията е такава, че живота и свободата на лицето са застрашени. Общеизвестно е, че обстановката в П. е нестабилна. С оглед релевираните основания за процесуална и материална незаконосъобразност –се моли да се отмени акта.

В съдебно заседание жалбоподателят поддържа жалбата си чрез адв.Д.. Същата изтъква, че актът е нищожен, защото по реда на ускореното производство –ответникът е бил длъжен да се произнесе в рамките на определен срок, с изтичането на който се преклудира правото му. В срока за произнасяне влиза и връчването. С оглед това релевира нищожност и моли преписката да се върне.

Ответната страна, чрез юрк. П. оспорва жалбата и моли същата като неоснователна да се отхвърли.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЕ ЗАПОЧНА С ОБСТОЯТЕЛСТВАТА ПО ДЕЛОТО И СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ НАМЕРИ СЛЕДНОТО:

Жалбата от 29.04.2025г. по отношение на връчване от 23.04.2025г. е в срок, от лице с правен

интерес, доколкото акта го засяга, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

Производството пред ответника е образувано по молба за закрила вх.№811 от 26.03.2025г. от М. А. Х. М., гражданин на П., [дата на раждане] , в [населено място], неженен с лични данни снети по реда на чл.30, ал.1 т.3 от ЗУБ .

Сочи се, че е образувано въз основа на молбата ускорено производство, при което в проведеното интервю от 27.03.2025г. лицето е заявило, че е напуснал П. като първоначално е заминал за Т., където е било 4 месеца и 8 месеца в Турция, след което нелегално е влязло в РБ. Визира се, че молбата се мотивира с това, че кандидатът е подкрепял партията на И. Х., която е срещу правителството, поради което имал проблеми. Властите му казвали да не подкрепя тази партия, на която не е бил член, но е демонстрирал познанство с лидера ѝ. Соци, че преди 2 години е бил в затвора 6 месеца по посочената причина на подкрепа на опозиционната партия. Няма документ, но след излизането от затвора, отново бил заплашван.

С оглед изложената бежанска история –ответникът е счел молбата за неоснователна, тъй като не се установяват предпоставките за предоставянето на статут на бежанец. Общата обстановка в П. не дава основание от страх от преследване. Прието е, че изтъкнатата причина от преследване на политическа основа е твърдение на кандидата без да има конкретни данни. Има справка от 04.04.2025г., от която е видно, че И. Х. е бивш министър-председател и неговите поддръжници в действителност са подложени на гонения, поради което се изтъкват и редица проблеми в тази насока за тях вкл. наказателна отговорност. Въпреки изложеното обаче е подчертано, че лицето не е представило никакви писмени доказателства за евентуални посегателства срещу себе си, поради което бежанската история се поставя под съмнение. Направен е извода, че се касае за икономически мигрант по смисъла на Глава II §.62 от Наръчника за процедури и критерии при определяне на статут на бежанец. За този извод ответникът е счел и обстоятелството, че лицето не е подало веднага молба за закрила, а след като е било установено на път за границата със С.. Така се прави констатацията, че няма преследване по причини по чл.8, а.1 от ЗУБ, няма и преследване по смисла на ч.8, ал.4 т ЗУБ. С оглед това молбата за предоставяне на бежански статут е счетена за неоснователна.

На второ място е счетено, че няма и основания за предоставяне на хуманитарен статут. В тази насока има позоваване на тълкуванията, дадени с решение от 17.02.2009г. по дело С-465/07г. на СЕС, че силата на безогледно насилие се преценява от съответните органи до които е подадена молбата за закрила и че съгласно пълзящата скала по т.39 от решението – колкото в по-голяма степен лицето съумее да докаже, че е лично засегнато - степента на безогледно насилие намалява. Не се установява и въоръжен конфликт –така, както е очертан от МН актове. Същият води до безогледно насилие, при което самото пребиваване в страната на лицето, го поставя в опасност. В тази връзка ответникът се е позовал на справка №МД-02-197 от 04.04.2025г., от която е видно от макар обстановката в П. да е сложна и променлива- общата обстановка не води до извода за страх от преследване. Подчертано е, че с решение №247 от 03.04.2024г. на МС е утвърден списъка на държави, които са сигурни, както и определение за сигурна държава. Съответно П. е сред тези държави по приложение 1.

С оглед изложеното е отхвърлена молбата за закрила като явно неоснователна.

В СЪДЕБНОТО ПРОИЗВОДСТВО на л.71 е представена справка от 21.05.2025г. за П.. В същата е описано управлението на държавата, а именно избира се кабинет с министър председател, назначаван от Президента. В същото време има и двукамерен парламент. Последните избори са от 2024г.. Съдебната власт е представена освен от провинциални граждански и наказателни съдилища, от върховен съд и от шериатски съд. Основната етническа група са пенджаби, след което пащун. Религията основно е мюсюлманска.

Относно И. Х. се сочи, че той е бивш Президент, осъден на 14 години затвор на 17.01.2025г. за корупция. Конкретно Х. е обвинен, че е получил парцел земя като подкуп от имотен магнат. Партията на Х. сочи, че земята е дарена на същата, а не да се използва лично от председателя на партията. Също така И. Х. има присъда от 2023г. че не е деклариал средства от продажба на вещи, които са му подарени. Преследването на Х. от страна на съдебните власти предизвиква протести като партията му е влязла в преговори с правителството за намаляване на напрежението. Въпреки това напрежението не стихва, а преговорите са провалени. Описани са отделни случаи на насилие- главно по отношение на екстремисти в района на К., случаи на протести срещу правителство и т.н. Представители на партията на Х. непрекъснато протестират срещу правителството – последно на 10 март в парламента срещу речта на Президента. Посочена е обстановката във връзка с напрежение между П. и И. като на 10.05.2025г. е подписано споразумение за прекратяване на огъня. Подчертано е, че все още П. се счита за сигурна държава и е в списъка на МС за такава.

От ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

Ответникът интервюиращ орган при ДАБ, следва да е компетентен да постанови оспорения акт т.е. трябва да се ангажират данни, че Б. С. е упълномощена от Председателя на ДАБ да разглежда молбите за закрила видно от Заповед РД-05-24 от 14.01.2025г. по преписката. В тази връзка е представена заповед за упълномощаване.

Не се споделя довода на защитата, че срока за произнасяне е преклуиран. Касае се за срок за ответника от 14, но работни дни /чл.70, ал.1/ и който не включва връчването, което последно се свързва със срока за оспорване на акта. Видно е, че молбата е от 26-03.2025г., и по същата има решение от 14.04.2025г. т.е. в срок от 14 работни дни.

Към преписката е представена и заповед за налагане на ПАМ на л.27 от 10.03.2025г. за връщане в страната по произход.

Видно от интервюто на л.22 в действителност лицето е заявило преследване на база политическите си пристрастия, като от данните за страната по произход има отбелязвания за напрежение между привържениците на И. Х. и новото правителство вкл. и след осъждането на И. Х.. Правилно обаче ответникът е счел, че няма никакви доказателства. Дори да няма данни за това най-малкото се твърди, че лицето е било в затвора 6 месеца, поради което следва да представи някакви доказателства и да има някаква следа. Твърдението че е бил в затвора не е свързано с конкретни факти. Напр. че е било задържано на митинг на конкретна дата и т.н.. Следва да се има предвид, че липсата на подобна конкретика вкл. и предвид факта, че лицето заявява, че не е член на политическата партия на бившия президент, а само се бил срещал с него, води до извода, че се касае за измислена история. Освен това политически затворник, търсец убежище веднага бил се обърнал към съответните власти, а не както правилно е отбелязал ответника – това е станала след хващането на лицето на път към границата със С.. От турската граница до сръбската чужденецът, ако в действителност е мигрант, има възможност да депозира желанието си за закрила. Въз основа на изложеното –съдът споделя извода на ответника, че се касае за мигрант, а не за бежанец. Следва да се съобрази факта, че лицето е било в Т. 4 месеца и 8 месеца в Турция, която е трета сигурна държава, както и сигурна държава е П.. В тази насока напълно се споделят доводите в оспорения акт. Отново видно от интервюто –лицето е искало да отиде в Италия. От друга страна в справката не е видно, че има гонения срещу привържениците на И. Х.. Точно обратното същите са доста активни в протестите срещу правителството и в защита на техния лидер, които ги подстрекава от затвора към размирици. С оглед изложеното правилно не е била дадена вярна на бежанската история, че лицето е политически преследвано.

Правилно не са установени и други причини по чл.8, ал.1 от ЗУБ основание за предоставяне на бежанска закрила, поради което молбата е счетена за явно неоснователна в частта за същата. Явно неоснователна е и в частта за хуманитарна закрила. В тази връзка съдът се базира на информацията в последната справка. Видно е, че има напрежение, но същото съотнесено към скалата по т.39 на тълкуванията, дадени с решение от 17.02.2009г. по дело С-465/07г. на СЕС, не води до извода за безогледно насилие се преценява от съответните органи до които е подадена молбата за закрила и че съгласно пълзящата скала по т.39 от решението. Кандидатът не съумява да установи, че не е лично засегнат и самия факт на преминаването му в страната – го поставя в опасност. Няма въоръжен конфликт, който да води до безогледно насилие. В действителност обстановката е сложна и променлива- но тя не води до извода за страх от преследване. Подчертано е, че с решение №247 от 03.04.2024г. на МС е утвърден списъка на държави, които са сигурни, както и определение за сигурна държава. Съответно П. е сред тези държави по приложение 1. Следователно напълно обосновани са и изводите на ответника касателно липсата на предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут. Жалбата е изцяло неоснователна и следва да се отхвърли. Водим СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на М. А. Х. М. ЛНЧ [ЕГН], гражданин на П. срещу Решение №УПВР -21 от 14.04.2025г. на Интервюиращ орган при ДАБ, с което е отхвърлена молбата му за предоставяне на МН закрила.

Решението е окончателно.

Съдия:

Съдия: